

καὶ τὰς χρηματικὰς προσφορὰς, αἵτινες κατ' ἔθος δίδονται ἐν πάσῃ εὐτυχεῖ ἢ δυστυχεῖ περιπτώσει τοῦ μαλγασικοῦ βίου.

Ἡ ἐκφορὰ, κατὰ τὰ ἔθιμα τὰ ἐπιχώρια γινόμενην περὶ δυσμᾶς ἡλίου, ἐτελέσθη τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου, τῇ ἐβδόμῃ ἐσπερινῇ ὥρᾳ ἐν μέσῳ ἀπείρου συρροῆς λαοῦ.

Οἱ υἱοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ οἱ πλησιέστατοι συγγενεῖς αὐτοῦ μεταβάντες ἐξήγαγον τὸ σῶμα ἐκ τῆς αἰθούσης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἦτο ἐκτεθειμένον, ὅπως τὸ μετακομίσωσιν εἰς τὸν τάφον ἀπέχοντα εἰκοσι περίπου βήματα, ἐνθα ἐμελλε νὰ ἐγκλισθῇ.

Τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ἡ πομπὴ διήνησε βραχύτερον ἡμισεαῖς ὥρας, ἐκάστου μέλους τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀμιλλωμένου περὶ τῆς τιμῆς τοῦ νὰ βαστάζῃ τὸ φέρετρον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο πολὺ ἐπικινδύνως αἰωρούμενον ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς.

Ὁ τάφος ἦτο περιπεφραγμένος διὰ καταπετάσματος λευκοῦ, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου εἰσῆχθη τὸ φέρετρον· τὸ σῶμα ἐξήχθη αὐτοῦ ὑπὸ τῶν προνομιοῦχων εὐγενῶν καὶ κατεβιβάσθη εἰς τὸ ὑπόγειον, οὗ ἡ πέτρα ἐσφραγίσθη μὲ ἐρυθρὸν χῶμα.

Τὸ κενὸν φέρετρον ἀπεκομίσθη εἰς ἱερὸν δάσος πρὸς ἀνατολὰς τῶν ἀνακτόρων κείμενον.

Ἡ ἐπικήδειος τελετὴ ἔληξε περὶ τὴν ἐνάτην τῆς ἐσπέρας.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ἈΣΜΑΤΑ

Β

Σὰν θάλασσα ταραζοῦμαι σὰν κῦμα δέρν' ὁ νοῦς μου
νοῦδ' ἰσοῦ στὸ στῶμα δὲν χορῶδ' ἰουδὴ στὸ κρηβατάκι.
Γιὰ δυὸ ματούδια λημόμαυρα γιὰ τὰ φιλῶ γιὰ σκάζου.
Δώδεκα χρόν' πηρπάτησα μαζί μὴ τὰ καράβια,
κὴ τώρα βγῆκα ἔστ' ἡ στήριά, ἔς τὴν μάνα μου νὰ πάγου.
σταυρώου τὴν ἀγάπη μου κὴ δὲν τὴν ἀγνωρίζου,
κ' ἐκείνη ποῦ μ' ἐγνώρισεν, ἀπὸ τοῦ μαντυλοῦδι :
— Ἐνε μ' τὸ μαντυλοῦδι σου γιατί ἔνε ληρουμένη ;
— Ἡ ἐξητητεία τὸ λέρουσι, τὰ ξηρὰ τὰ ξένα.
— Δὲν μοὶ τὸ στέλνεις μιὰ βραδύα νὰ σοὶ τὸ μοσκοπλύνου ;
— Ποῦ ναῦρης κόρη μ' τὸ θερμὸ, ποῦ ναῦρης τὸ σαποῦνι ;
Τὸ ἔπλυν, τὸ πῆλουσεν ἀπάνω εἰς τὴν στήθοῦδι εἰς,
γιὰ νᾶβ' ἢ κάψ' ἀπ' τὴν καρδίᾳ νὰ ἴλιση τὸ μαντύλι.

Β

Κοράσιον ἐτραγούδησε ἄν' σὲ γυαλένιον πύργον.
Τὸ ἔπερμαχιδ ἦταν ἡ ψηλὸ κ' ἡ κόρη βραχνιασμένη
τὰ πῆρ' ἀγέρας τὴ λαλιὰ πάει μέσ' τοῦ θαλάσσου,
κ' ὅσα καράβια τάκουσαν ὅλα λιμνιώνα ἡ πῆραν,
μόν' "να καράβι κρητικὸ λιμνιώνα δὲν ἐπῆρε.
— Δὲν σὲ φοβοῦμαι, κῦρ Βουριά, κ' ἐσένα τρελλο-Νότη,
ἔχου καρὰ ἀπὸ καρυὰ, κατάρτι ἀσημένιο,
ἔχου κ' ἕνα ναυτόπηδο ποῦ ξέρει τοὺς ἀνέμοι.
Ἄνεθα μπρὲ ναυτόπηδο, ἀνεθα εἰς τὸ κατάρτι,
νὰ διγῆς τιάερας θὰ σ' κουθῇ, τί ἀνεμοὶ θὰ σῶρη.
Μὲ γέλοια γέλ' ἀνέθηνι, κλαίοντας κατηθαίνει
— Τί εἶδες μπρὲ ναυτόπηδο κὴ κλαῖς κὴ κατηθαίνεις ;
— Εἶδα τὴν Πόλι πῶς χαλνᾷ, τὰ κάστρα εἰς πῶς κρημνίζου
θ' ἀκούς τιάερας θὰ σκουθῇ, κὴ τί σουργιάς θὰ σῶρη
θὰ σῶρη τρία μὴρόνυχτα, τρεῖς μέρη κὴ τρεῖς νύχτες,
θὰ ἐφερρίζω δενδρική, θὰ ξεπατώσω σπίατα.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς Χ. Γερογιάννη)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΕΡΩΤΟΤΡΟΠΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΒΟΥΡΩΝ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Δάρβιν καὶ μετ' αὐτὸν πολλοὶ ἄλλοι φυσιοδίφαι ἀναφέρουσι ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ βίου πολλῶν ζῴων παραδοξότατα πράγματα περὶ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τῶν ἀρρένων καὶ τῶν τεχνασμάτων ἅτινα μηχανεύονται ὅπως καταστῶσιν ἀρεστὰ εἰς τὰ θήλεια. Πλὴν ἄλλων ἀπειραριθμῶν ἀπεδείχθη ὅτι καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἰ μεταξὺ τῶν πετεινῶν αἰματηραὶ μάχαι κύριον σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐπίδειξιν ἀνδρείας, ὅπως πρυσελκύουσι τῶν ὀρνίθων τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ὑποταγήν. Ἐσχάτως ὁμως ἄγγλος τις ἐπιστήμων ἐδημοσίευσε ὅλως καινοφανεῖς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τῶν θαλασσίων καρχίνων, τῶν κοινῶς καβούρων. Καὶ τὸ δυσειδὲς αὐτὸ ὄν ὑπεῖκον εἰς τὸν παντοδύναμον τῆς φιλαρεσκείας νόμον φιλοτιμεῖται νὰ ἐπίδειξῃ εἰς τὴν θήλειαν τῆς ἐκλογῆς του, εἰς τὴν φιλότατην τῆς καρδίας του, ὅτι ἀκριβῶς δὲν ἔχει : χάριν, ἐλαφρότητα καὶ εὐκαμψίαν. "Ἀμα λοιπὸν ἰδῆ ταύτην παρὰ τὴν ἀκτὴν ἀνέρχεται ὁ κύριος ἐπὶ λίθου καὶ ἰστάμενος εἰς τοὺς τελευταίους πρὸς τὰ ὀπίσω πόδας ἀρχίζει . . . νὰ χορεύῃ μανιωδῶς. Πηδᾷ, περιστρέφεται, ταλαντεύεται, ἀνακινεῖ εἰς τὸ κενὸν τοὺς βραχίονας, ὡς ἐπικαλούμενος τὴν εὐσπλαγχίαν τῆς σκληρᾶς ἐκείνης, καὶ ἐπὶ τέλους πίπτει κατακόπως ὡς χορευτὴς μετὰ γοργότατον στρόβιλον. "Ἄν ἡ θήλεια γοητευθεῖσα ἐκ τοῦ χοροῦ πλησιάσῃ τὸν ἐρωτευμένον κάβουρον, οὗτος ἐγείρεται πάλιν καὶ ἀρχίζει τὸν χορὸν. Πολλάκις δὲ κάβουρος τις θιασώτης φαίνεται τῶν συγχρόνων εὐρωπαϊκῶν χορῶν, προσπαθεῖ ἐκτείνων ἀπαλῶς τὴν ἀγκάλην νὰ παρασύρῃ καὶ τὴν κυρίαν εἰς τὴν δίνην τοῦ χοροῦ. "Ὅστε τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ τὰ τόσα λόγια περὶ χοροῦ καὶ πηδημάτων τῶν καβούρων κυροῦνται νῦν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Παράδοξος ἐπιστημονικὴ μονομαχία : Δύο ἰατροὶ ἀμερικανοὶ συζητοῦντες περὶ τῆς καλλιτέρας θεραπευτικῆς μεθόδου εἰς νόσημα τῆς κύστεως, ἀπεφάσισαν νὰ λύσωσι τὴν διαφορὰν ἐφαρμόζοντες ἕκαστος τὴν ἰδικήν του μέθοδον ἐπὶ δεκάδος ἀσθενῶν. Ἡ μονομαχία αὕτη ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον ὅτι κινδυνεύουσι οἱ μάρτυρες, ἐν ᾧ οἱ ἀντίπαλοι εἶνε ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ.

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τῆς Οὐγγαρίας κ. Κορόσης ἀπὸ ἐτῶν ἡσχολήθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἡλικίας τῶν γονέων ἐπὶ τῆς κράσεως τῶν παιδῶν. Πρὸς τοῦτο ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν 24,000 περιπτώσεις. Κατὰ τὰ συμπεράσματα αὐτοῦ λοιπὸν : Τὰ παιδία ὧν ὁ πατὴρ εἶνε νεώτερος τῶν 20 ἐτῶν γεννῶνται ἀσθενικά, ἐπίσης καὶ ἐκεῖνα ὧν ὁ πατὴρ ὑπερέβη τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος· εὐρωστότερα παιδία γεννῶσι πατέρες ἔχοντες ἡλικίαν 25—40 ἐτῶν καὶ μητέρες οὐχὶ μείζονα τῶν 35. Τὰ γεννώμενα ἐκ πατρὸς μᾶλλον ἡλικιωμένου τῆς μητρὸς εἶνε εὐρωστότερα ἢ τὰ γεννώμενα ἐκ γονέων ὁμηλικίων.